

Nørrejylland og Slesvig i Randers, som er oprettet deels af Rhedere, deels af Skibsførere, ikke har anseet en saadan Forandring, at Styrmandene skulle være examinerede for at fare udenrigs, for nødvendig. Det hedder nemlig i dette Selskabs Lov § 7, at Skibet skal være forsynet med tilstrækkeligt og behørigt Mandskab, og at Forandring af Skipper skal strax anmeldes. Under Ansvar efter § 23 maa ogsaa Mangel paa examineret Styrmand indmeldes. § 23 berettiger til at mulktene Førerne, naar de ikke overholde Lovene. Jeg gjør opmærksom derpaa, for at det kan sees, at efter Forholdene hos os har Skibsfarten ikke ubvillet sig paa den Maade, at enhver Styrmand bør have underkastet sig Examen. Desuden bør man erindre, at denne Styrmandsexamen fordrer en temmelig lang Tid for dem, der skulle forberede sig dertil, og er forbunden med ikke ubetydelige Omkostninger for dem, der underkaste sig den. Den medtager almindelig 6—8 Maanedes og Omkostningerne ved selve Examen kunne calculeres til 60 Rd.; og lægges dertil desuden Opholdet og, at de ere ude af Fart, bliver dette betydelige Offre for denne Klasse af Næringsdrivende. Med Hensyn til denne Examen vil det ogsaa være meget ønskeligt, og det er derpaa, jeg især tillader mig at henlede det meget ærede Ministeriums særdeles Opmærksomhed, at der skete den Forandring ved Examen, at man ikke blot kunde tage Examen til at være 1ste Styrmand, men ogsaa til at være 2den og 3die Styrmand. Derved vilde Forholdet lettes meget betydeligt for dem, idet det ofte kunde være Tilfældet, at de unge Mennesker kunde tage den mindre Examen og derved komme i Fart som 2den eller 3die Styrmand, hvormed er forbunden en større Hyre end den, der gives de simple Matroser. Derved ville de deels faae Leilighed til at udvide deres Kundskab og deels blive satte istand til at tage den større Styrmandsexamen uden at mangle Midler til at afholde de Omkostninger, som dermed ere forbundne. Jeg skal endelig gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at naar man sammenholder § 5 med § 11, er der en Modsigelse, som taler for min Mening, at man har tænkt sig flere Styrmand; det hedder nemlig i § 11: „Intet Skib maa fra danske

Havne udklareres til Fart udenfor de i § 2 bestemte Grændser uden at have een til den i § 5 omhandlede Fart berettiget Styrmand ombord“. Her er altsaa foretrevet, at de Skibe, der gaae i udenrigs Fart, skulle have een examineret Styrmand ombord, men saa synes deraf at følge, at naar de have en anden og tredje Styrmand, kan det ikke fordras; at disse skulle have taget Examen, men at disse maatte kunne fungere som 2den og 3die Styrmand, uden at have Beviis for at være fuldkommen instruerede som Styrmand. Naar man dernæst lægger Mærke til, at denne Examen tages i en ung Alder, og at der kan gaae et ikke ringe Antal Aar, inden de Paagældende egentlig komme til at benytte de Kundskaber, som de ere examinerede i, troer jeg ogsaa, at man vil finde, at det vilde være hensigtsmæssigt at gjøre en Forandring i Loven i saa Henseende. Jeg troer, at som Loven er fremlagt, kunde det opnaaes, naar der i § 5 blev sagt i 1ste Linie: „Til at fare som 1ste eller eneste Styrmand;“ thi saa vilde § 5 og § 11 komme i Overensstemmelse med hinanden. Med Hensyn til § 8 maa jeg her have samme Mening som den ærede sidste Taler, at der egentlig ikke kan sees Grunden til, at man her er kommen ind paa Bevillingssystemet. Paragraphen slutter med, at Ministeren skal være bemyndiget til at give Bevilling til saadan Næring. Jeg skjønner ikke, hvorfor man her atter skal vende tilbage til Bevillingssystemet. Naar man betragter Sagen fra Rhedernes Standpunkt, kan jeg vel komme til den Mening, at jo vanskeliggere det er for Skipperne at ernære sig, jo bedre er det med Hensyn til Rhederne, at altsaa Rhederne ville kunne holde Skipperne til en lavere Betaling, end de ellers vilde kunne. Det kan nu efter min Mening ikke være Hensigten med Paragraphen, men det forekommer mig, at det næsten faaar Udseende deraf. En Rheder er ikke forpligtet til at tage noget Borgerkab; en Skipper — og det er dog med Rhederen, at den nærmeste Analogi for Skipperen skal drages — er forpligtet til at tage Borgerkab, men han er ikke berettiget til at ernære sig paa anden Maade, undtagen han giver sit Borgerkab tilbage. Naar nu en Skipper er ude af Fart, kan han